

[Aase Olesen]

get ejendommeligt, at skatteministeren har foretaget en så vidtgående ændring af arveafgiftsreglerne, som det er sket ved cirkulæret af 2. december 1986, i stedet for at søge ændringerne gennemført ved lov. Med henvisning til folketingsdebatten den 15. januar 1985 (Folketingsstidende sp. 4137) forekommer det endnu mere ejendommeligt, at ministeren har valgt ved cirkulære at ændre en enkelt bestemmelse i loven.

Det ønskes oplyst, om regeringen hermed har opgivet en generel ændring af arve- og gaveafgiftslovgivningen.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg forstår, at den nærmere anledning til dette spørgsmål er det cirkulære om arveafgift for samlevende personer, som Skattedepartementet har udsendt her før jul. Nu tror jeg, fru Aase Olesen kender baggrunden for den lempelse af den bevillingsmæssige nedsættelsespraksis for de papirløse, som dette cirkulære bl.a. omhandler.

Sagen er den, at Folketinget efter forslag af bl.a. fru Aase Olesen i juni sidste år vedtog en ændring af arveafgiftsloven, som betyder en væsentlig lempelse af reglerne om beregning af arveafgift for samlevende af samme køn og for samlevende søskende. De samlevende personer af forskelligt køn, først og fremmest den store gruppe papirløse par, blev derimod ikke berørt af lovændringen, som derfor har medført store afgiftsmæssige uligheder for nogle arvinger og arvingsgrupper, der før har været sidestillet i arveafgiftsmæssig henseende.

Jeg har derfor også fundet det naturligt at overveje den tidligere nedsættelsespraksis på dette område og, i den udstrækning loven giver muligheder herfor, indrette praksis efter den nye situation, og det er det, der er sket med cirkulæret.

Lad mig slutte med at sige, at regeringen ikke i indeværende folketingssamling har planer om at fremsætte lovforslag vedrørende den arveafgiftsmæssige behandling af arv mellem samlevende personer af forskelligt køn.

Aase Olesen (RV):

Baggrunden for spørgsmålet er, som ministeren siger, at vi har ændret arveafgiftsloven for papirløst samlevende af samme køn og –

som ministeren også her siger – at man gerne vil afskaffe de store arveafgiftsmæssige forskelle mellem de to slags papirløst samlevende, om jeg så må sige.

Men så er spørgsmålet, hvordan det kan være, at regeringen og skatteministeren finder, at det bedst løses ved et cirkulære. Når vi hidtil har spurgt, om man kunne ændre reglerne for de papirløst samboende af samme køn, har man jo altid fået det svar, at det krævede en lovændring, og under de debatter, vi har haft gentagne gange her i Folketinget, har skatteministeren fremhævet, at det drejede sig om at lovgive i sammenhæng i overensstemmelse med den betænkning, der er kommet om forslag til ændrede arveafgiftsregler.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om han ikke finder, det er noget betænkeligt at ændre reglerne så afgørende for en enkelt gruppe uden at lade det få udslag i ændret lovgivning og dermed give anledning til en principiel drøftelse hernede i salen. Når jeg ønsker det, er det naturligvis, fordi ministeren med sit cirkulære nok har ændret på én forskelsbehandling, men så sandelig har fået lavet en ny – det er jo det, der tit sker med skattesager. Her tænker jeg naturligvis nu på de papirløst samlevende af forskelligt køn, som uden at gifte sig kan slippe f.eks. for sambeskatning af formuer, mens de altså næsten bliver ligestillet med hensyn til arveafgift. Nu kommer den store forskel over til ægtefæller, som fortsat bliver sambeskattet.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg synes nok, fru Aase Olesen blander nogle ting sammen. Det er da klart, at det lovforslag, der blev vedtaget sidste år, indbar sådanne principielle ændringer af vores arvelovgivning, at den ændring, der er blevet vedtaget, ikke kunne finde sted, uden at der var en lov med efterfølgende debat.

Det, der er tale om her med cirkulæret, er, at vi på nogle meget beskedne områder inden for lovens rammer har nærmest ajourført begreberne. Fru Aase Olesen ved, at der i arveafgiftsloven står, at ministeren kan bestemme, at der skal betales afgift efter en lavere arveklasse, hvis arvingen ved arveladens død i længere tid har hørt til dennes husstand eller været økonomisk afhængig af denne. Det er klart, at spørgsmålet om læn-